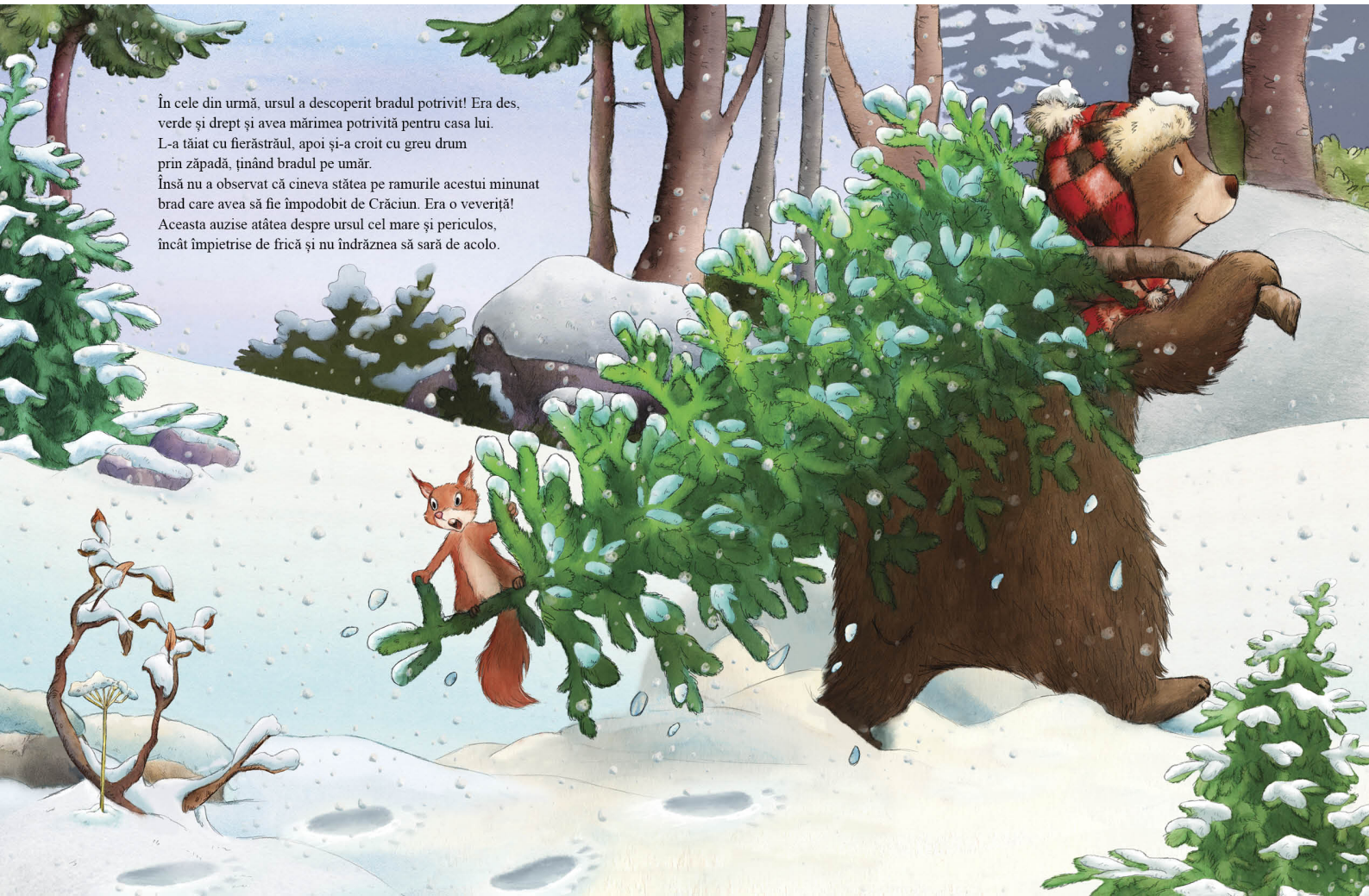

A pus un afiș într-un copac, o invitație la petrecere pentru toate animalele.
Dar pentru trei dintre ele a scris invitații speciale, fiindcă văzuse aceste animale în pădure.
A introdus o invitație drăguță într-o gaură de șoarece.
A pus una la vizuina castorului; deasupra, ca să nu se ude.
A legat una de creanga copacului unde locuia ciocântoarea.

În cele din urmă, ursul a descoperit bradul potrivit! Era des,
verde și drept și avea mărimea potrivită pentru casa lui.
L-a tăiat cu fierăstrăul, apoi și-a croit cu greu drum
prin zăpadă, ținând bradul pe umăr.
Însă nu a observat că cineva stătea pe ramurile acestui minunat
brad care avea să fie împodobit de Crăciun. Era o veveriță!
Aceasta auzise atâtea despre ursul cel mare și periculos,
încât împietrise de frică și nu îndrăznea să sară de acolo.

Ursul a ridicat capul. În fața lui stătea o veveriță.

— Bine ai venit! s-a bucurat ursul.

Apoi s-a uitat în jur și în cele din urmă a întrebat cu tristețe:

— N-a mai venit nimeni în afară de tine?

Veverița era rușinată deoarece crezuse toate lucrurile acelea rele despre urs.

— Știi, celorlalte animale le este frică de tine, a răspuns ea.

— Iar ție nu? Ce bine! s-a bucurat ursul, apoi a ridicat laba uriașă și a bătut-o ușurel pe umăr.

Veverița a încercat să-și adune tot curajul, deși începuse să respire cam agitată.

Apoi, ursul și veverița s-au așezat la masă.
Au mâncat și au băut, au spus povești și s-au amuzat tare.
Șoricelul, castorul și ciocânițoarea le-au auzit răsetele și s-au furișat
până la ușa peșterii ca să vadă ce se petrece. Când i-a zărit, ursul a spus:
— Iată au venit și alți oaspeți. Ați cam întârziat. Pofțiți, intrați!
Ciocânițoarea a murmurat încet:
— Tocmai voiam să bat la ușă.
Când a văzut masa îmbelșugată, ciocânițoarea a exclamat: